

an og gøre Forsøg uden den, maa man jo finde sig deri. Men jeg betragter den som ret væsentlig, dels over for renitente, sære Personer, som ikke ville hjælpe de øvrige Beboere i Kommunen til at blive fri for en saadan Plage, og dels over for Folk, som virkelig ikke uden betydelig Udgift og Ulejlighed kunne overkomme Opgaven og derfor sige: Jeg har ikke noget imod, at I gøre det, men jeg selv vil ikke gøre det, thi naar jeg gør det selv, faar jeg ingen Erstatning, men naar I gøre det, faar jeg Erstatning for mit Tab.

Om de afskaarne Haler, som blev fremført af den sidste ærede Taler, maa jeg sige, at jeg har ment, at det skulde staa i den Vejledning, som Indenrigsministeriet udarbejder i Henhold til § 3 til Brug ved Indsamlingen og Tilintetgørelsen af de dræbte Rotter. Det er vist en meget hensigtsmæssig Maade at lade Præmierne blive betalte i Forhold til Antallet af Haler, saa kan der hverken finde Hundekunster eller Rottetekunster Sted i disse Forhold. Jeg tror, at man i den Henseende vil kunne benytte de Erfaringer, der ere gjorte i Foreningen til Rotternes rationelle Udryddelse, som har gjort sig meget fortjent af denne Sag og har foranlediget, at vi maaske kunne komme til et Resultat, som efter denne Forenings Mening vil kunne medføre Beparelser for Befolkningen paa mangfoldige Millioner Kroner om Aaret. Jeg ved ikke, om man ikke ser for sangvinsk paa den Ting, men der er Folk her i Landet, som mene at forstaa sig paa den Ting, der paastaa, at der vil kunne spares ganske svimlende Summer. Hvis det er saa, maa man ogsaa se paa Sagen med den Alvor, som et stort økonomisk Spørgsmaal har Krav paa.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg tror, at hvis Lovforslaget kommer i Udvalg, skulle vi kunne blive enige om de Smaating, som nu maatte være tilbage. Det ærede Medlem for Viborg (C. Ravn) indtager jo i Viborg Amsraad en ganske særegen Stilling. Saa vidt jeg ved, var han den eneste i Amsraadet, der var imod Sagen. (*En Stemme:* Han bor paa Sandjord). (*C. Ravn:* Vi have dog Rotter nok, hvor jeg bor). Det ærede Medlem er ikke af samme Mening som Tinget i Fjor, der ønskede Sagen fremmet, og efter den Diskussion, som er ført i Dag, mener jeg, at der er Udsigt til at blive enig og det forholdsvis hurtigt. Det er ogsaa nødvendigt, hvis det er Tingets Mening at faa Sagen færdig i Aar, hvad jeg meget skulde sætte Pris paa.

Bertelsen: Man erkender fra alle Sider, at vi leve under et økonomisk Tryk, og paa alle mulige Omraader søger man at lette det. Jeg tør nok nu sige, at Rottelagen er bleven meget stor her i Landet, og vel er det et meget stort Spørgsmaal, hvor meget det betyder i økonomisk Henseende, men jeg er ikke bange for at sige, at denne Plage for hvert Aar medfører et Tab af Millioner af Kroner. Naar det blev sagt af det ærede Medlem for Viborg Ams 2den Valgkreds (C. Ravn), at man kunde overlade til private at udrydde Rotterne, maa jeg sige, at det tror jeg ikke, man kan. Jeg tvivler meget om, at det ærede Medlem har gjort Forsøg derpaa, men der er gjort mange Forsøg baade af Landmænd og Bybeboere, og det har i mange Tilfælde vist sig, naar det er sket i tætbebyggede Byer, at Forsøgene have været temmelig magtesløse, thi naar Rotterne vare fordrevne et Sted, gik de et andet Sted hen, og naar de vare blevne fordrevne der, gik de tilbage. Man vil ved at slutte sig til Lovforslaget være i fuld Overensstemmelse med Landbrugsinstitutionerne, idet baade Amsraadene, som jo til Dels ere Udtryk for Landboerne, og Landboforeningerne have givet Sagen fuld Tilslutning. Det vil derfor ikke være rigtigt nu at skyde den foreliggende Sag fra sig. Naar det ærede Medlem dog gik ind paa Tanken i Forslaget, men sagde, at det var for stort et Tilskud, der skulde gives af Statskassen, er det noget, man kan forhandle om, og jeg vil ogsaa gøre ham den Indrømmelse, at det er rigtigt, at Tilskuddet mest kommer Byerne til gode, da de ville anvende de største Beløb. Det er ogsaa, for at Lovforslaget kan gaa igennem, jeg har ment, at det var rigtigt at lade § 6 gaa ud, da den kan medføre stor Bekostning, hvorved store Betalinger ville komme til at udgaa fra den fælles Kasse, Statskassen, til de store Byer, navnlig Kjøbenhavn. Naar den ærede Minister mente, at det var rigtigt at opretholde § 6, skal jeg indrømme, at man nok kan sige, at det vil være rigtigt, hvis man virkelig i kort Tid vil tilnærmelsesvis have Bugt med denne Landeplage, men paa den anden Side tror jeg, at hvis denne Bestemmelse vil møde den største Modstand, hvad det jo lader til, vil det være rigtigere at lade den udgaa og saa faa den øvrige Del af Lovforslaget gennemført. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til velvillig Behandling.